

vendelig Skæbne for det danske Folk, at det skal plukkes for store nye Skatter til Fordel for dette oppustede, men i sin nuværende Tilstand ganske unyttige Militærapparat. Forholdet er nemlig det, at man fra den nuværende moderate Regering og fra det moderate Venstres Side, der støtter denne Regering, naaede til Valgresultatet ved sidste Valg ved mod, hvad der var sandt og rigtigt, at benægte, at store nye Skatter vilde blive nødvendige. Ved en Fejltagelse sagde det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at det var "Roskilde Tidende", men det var "Roskilde Dagblad", der skrev om det ærede Medlem fra Roskilde, at hvis man ikke saa klart havde paavist overfor Vælgerne i Roskildekredsen, at det var ganske hen i Vejret, naar man talte om, at nye Skatter skulde blive nødvendige, saa befrygtede hans egne Partifæller, at han ikke var bleven valgt. Det er det Blad, som frem for noget andet har støttet det ærede Medlems Valg, der udtaler dette efter Valgdagen, og det, her er kommet frem for Roskildekredsens Vedkommende, gør sig i Virkeligheden gældende i et meget stort Antal af de danske Valgkredse. Naar man derfor siger, at ved to Valg er den nuværende Forsvarsordning bleven godkendt, giver man derved et falsk Billede af Folkets Villie. Det har ikke været det danske Folks Villie, at den nuværende Forsvarsordning skulde gennemføres med saa store nye Skattepaalæg som dem, man nu har bragt i Forslag, og hvis vore Modstandere foran sidste Valg ærligt havde indrømmet: Ja, hvis Militærordningen skal føres ud i Livet, maa vi foreslaa nye Skatter til et Beløb af ikke 15, men 19 Mill. Kr. — saa havde Valget faaet et helt andet Resultat. Derfor føle vi os i Overensstemmelse med, hvad der er Sandhed og Ret og den virkelige Villie hos Flertallet af det danske Folk, naar vi ville modsætte os, at disse Forsvarslove uforandrede føres ud i Livet.

Der er nu stillet Forslag om, at Masnedø Fortet og de to Fløjforter ved Mosede og Taarbæk skulde gennemføres hurtigere end paa-tænkt. Da de finansielle Forhold vitterligt for hele Nationen ere fuldkommen forandrede, siden disse Forter bleve vedtagne, haaber jeg, man ogsaa fra Regeringspartiets Side vil støtte os, naar vi stille Forslag om, at de ikke skulde fremmes ekstraordinært hurtigt, men at tværtimod Iværksættelsen af disse Foranstaltninger paa Grund af vore daarlige finansielle Forhold skal udskydes, indtil den kan komme til at falde sammen

med Spørgsmaalet om Københavns Landbefæstnings Nedlæggelse i 1922. Jeg tror, at en forstandig Militærbetragtning vil føre til, at det vilde være urimeligt at bygge et Fort paa Masnedø, og jeg tror, at disse Fløjforter ved Mosede og Taarbæk, om hvis Plads man vistnok endnu ikke rigtig ved Besked, og som ifølge Loven skulde indrettes saaledes, at man kan skyde langs med Kysten og ud over Vandet, men ikke ind i Landet, i meget høj Grad trænge til at tages op til en reviderende Gennemgang, inden de føres ud i Livet. Jeg vil for øvrigt gerne spørge den højtærede Konseilspræsident og Forsvarsminister, om det er rigtigt, hvad jeg har hørt Rygter om, at der er Overvejelser i Gang om at flytte Taarbæk-Fortet noget ind i Landet, op paa Eremitagesletten. Det er indres sikkert, hvor megen Kamp der stod i sin Tid om det Spørgsmaal, og hvilket Standpunkt det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) den Gang indtog, og jeg vil gerne spørge, om disse Ønsker fra Hærens Side bestandig ere fremme, om der bestandig er Uro i den Sag, og om Henvedelser ere skete til Forsvarsministeren om at faa dette Forts Anlægsplads flyttet.

Jeg vil saa tillige gerne spørge den højtærede Forsvarsminister om en lille Enkeltheds — ellers skal jeg ikke opholde mig meget ved Enkeltheder —, nemlig hvorfor man ikke paa § 19, Krigsministeriets Paragraf, har fulgt den Inddeling, som er foreslaet af Finanslovkommissionen, og som er fulgt paa alle de andre Paragraffer. Det har naturligvis ikke saa meget at betyde, men det er dog kedeligt, at man kommer til en Uoverensstemmelse, naar man skal angive noget, der staar paa de andre Paragraffer, og det tilsvarende paa Krigsministeriets Paragraf. Det er saaledes, at hvor der paa de andre Paragraffer er anvendt store Bogstaver, er der paa § 19 anvendt Romertal, og hvor der er anvendt Romertal paa de øvrige Paragraffer, findes der paa § 19 store Bogstaver. Det giver en Uoverensstemmelse, og hvis man ikke fra Ministeriets Side har nogen Hensigt dermed, begriber jeg ikke, hvorfor det er sket. Det er dog underligt, at naar man under § 19 skal nævne det, der svarer f. Eks. til § 17 I. A., skal man sige: § 19 A. I., altsaa det omvendte. Det vil dog være rimeligt paa et saadant formelt Punkt at tilvejebringe Overensstemmelse.

Jeg har endnu en Enkelthed at spørge den højtærede Konseilspræsident og Forsvarsminister om. Der staar paa § 19 II.: „Befæstningsanlæg i Henhold til Lov Nr. 210 af 30. September 1909, 3,822,000 Kr.”